

دانشگاه علوم پزشکی اراک
دانشکده پزشکی

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی
دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی اراک
دانشکده پزشکی
پایان نامه جهت دریافت دکترای عمومی

عنوان

**مقایسه تاثیر اضافه نمودن دگسمدتومیدین ، کتامین ، نئوستیگمین و سولفات منیزیوم به
روپیواکائین در کاهش درد و تغییرات همودینامیک در بی حسی موضعی وریدی جراحی
دیستال رادیوس**

استاد راهنما

دکتر بیژن یزدی (متخصص بیهوشی ، دانشیار)
دکتر اسماعیل مشیری (متخصص بیهوشی ، دانشیار)

اساتید مشاور

دکتر مهران اعظمی (متخصص ارتوپدی ، استادیار)
دکتر امیر الماسی حشیانی (اپیدمیولوژیست ، استادیار)

پژوهش و نگارش

امیررضا مدیر

۱۴۰۰

کد بهسان

۳۱۲۰

تقدیم به :

خدایی که آفرید

جهان را، انسان را، عقل را، علم را، معرفت را، عشق را

شکر شایان نثار ایزد منان که توفیق را رفیق راهم ساخت تا این پایان نامه را به پایان برسانم. از اساتید فاضل و اندیشمند.

جناب آقای دکتریژن یزدی

جناب آقای دکتراسماعیل مشیری

جناب آقای دکترمهران اعظمی

جناب آقای دکترامیر الماسی

که در کسوت استاتید راهنما و مشاور همواره نگارنده را مورد لطف و محبت خود قرار داده اند، کمال تشکر را دارم و برای ایشان آرزوی سلامتی و توفیق روز افزون دارم

تشکر و قدردانی

بدینوسیله از راهنمایی های شورای تحقیقات بالینی بیمارستان ولیعصر (عج) و کمک های مادی و معنوی معاونت محترم تحقیقات دانشگاه علوم پزشکی اراک تقدیر و تشکر میگردد.

چکیده

هدف: هدف از مطالعه فوق مقایسه تاثیر اضافه نمودن دکسمدتومیدین ، کتامین ، نئوستیگمین و سولفات منیزیوم به رویواکائین در کاهش درد و تغییرات همودینامیک در بی حسی موضعی وریدی جراحی دیستال رادیوس بود.

روش اجرا: مطالعه کارآزمایی بالینی و دوسوکور بود. تعداد ۱۵۰ بیمار تحت بی حسی موضعی داخل وریدی کاندید جراحی ساعد در بیمارستان ولیعصر شهر اراک بودند. بیماران به صورت تصادفی بلوکی در ۵ گروه (دکسمدتومیدین، کتامین، نئوستیگمین ، سولفات منیزیوم و پلاسبو) قرار گرفتند. زمان شروع و طول مدت بلوک حسی و حرکتی و همچنین درد پس از پرشدن تورنیکه در زمان های ۱۵ و ۳۰ و ۴۵ و به فاصله هر ۱۵ دقیقه تا پایان جراحی و درد پس از خالی کردن تورنیکه هر ۳۰ دقیقه تا ۲ ساعت و در زمانهای ۶ و ۱۲ و ۲۴ ساعت بعد از خالی کردن تورنیکه اندازه گیری شد. همچنین مقدار مخدر مصرفی در طی ۲۴ ساعت پس از عمل اندازه گیری و ثبت شد و داده ها توسط نرم افزار spss ۲۰ آنالیز گردید.

نتایج: مدت زمان سپری شده تا شروع بلوک حسی و حرکتی در گروه دکسمدتومیدین کمتر بود ($P = 0/0001$). طول مدت بلوک حسی و حرکتی در گروه دکسمدتومیدین بیشتر بود ($P = 0/0001$). درد در گروه دکسمدتومیدین در تمامی زمان ها از بقیه گروه ها کمتر بود ($P = 0/0001$). گروه دکسمدتومیدین کمترین میزان مصرف مخدر را داشتند ($P = 0/0001$).

بحث و نتیجه گیری: با توجه به نتایج حاصله بیماران گروه دکسمدتومیدین کمترین میزان درد و مصرف مخدر پس از عمل و شروع بلوک حسی و حرکتی سریع و طول مدت بلوک حسی و حرکتی طولانی تری نسبت به بقیه گروهها داشتند و همچنین با توجه به اینکه از نظر عوارض حین و بعد از عمل تفاوت معنی داری در گروهها مشاهده نشد لذا دکسمدتومیدین می تواند پیشنهاد مناسبی جهت استفاده به عنوان داروی ادجوانت در بی حسی موضعی داخل وریدی در بیماران باشد.

واژگان کلیدی: دکسمدتومیدین - کتامین - نئوستیگمین - سولفات منیزیم - رویواکائین - کاهش درد

-جراحی دیستال رادیوس - بی حسی موضعی وریدی